

Tự tình mùa Hạ

Các bạn thân mến

Mùi hương hoa, mùi cỏ, mùi lá, mùi hơi nước từ hồ, từ những vòi tưới cây trong công viên bốc lên nhân nhật trong buổi sáng sớm mùa hạ, tiếng chim hót chuyền càngh...hơi thở cùng bước chân mang thân này qua những lối cũ nhưng bao giờ cũng thấy mới lạ. Nhiệm mầu làm sao!

Từng bước chân đầu ngày... chợt nhận ra, cách mà ta từng đối mặt và xử lý với những khó khăn, phiền não của ta và những người thân thương bè bạn, phần đông toàn những chuyện chẳng như ý, kèm theo lo âu và sợ hãi ...bây giờ không có mặt nữa, một cách điềm nhiên đến tĩnh lặng, không đuổi xua và cũng không đè nén, cất giữ...hình như đã bay theo gió rồi....

Phải chăng, đến một lúc nào đó, ta đã biết sống như khi pha một tách trà buổi sớm mai hoặc lúc đêm thâu trăng sáng ngoài hiên . Bắc ấm nước, ngồi yên chờ nước đun sôi cái TÔI, hơi nước bay lên từ vòi mang theo những lo lắng, phiền muộn còn chất chứa trốn ẩn trong lòng, chế nước vào bình như pha loãng đi mọi nặng nề, rồi lại lọc đi mọi sai lầm của những việc đã làm qua cách suy tư và cư xử của mình...và cuối cùng nâng tách trà để bắt đầu thưởng thức từng ngụm đầy vị ngọt của thông dong !

Là con người, ta chắc chắn đã có những ngày lên xuống, âm ức, tuyệt vọng đến cùng cực, dẫu rằng bản thân và cuộc sống đã tha thứ và chấp nhận nhau, nhưng đôi khi ta vẫn không tìm kiếm được một khoảng không yên bình nơi sâu thẳm. Có những lúc ta không muốn dậy đúng giờ để theo chương trình hoạch định hằng ngày, muốn nằm co ro như con mèo lười biếng, chẳng cần làm việc, chẳng muốn đi ra ngoài, chẳng màng những cuộc hẹn, chỉ ở nhà nghe nhạc, đọc sách, hay hơn nữa làm những gì mình thích, những thú linh tinh...miễn là mình thấy bình yên...Đây là chuyện thường, ai trong đời này mà không làm khác hơn đâu!

Đôi khi cũng có những lúc ta dường như không tin tưởng vào bản thân ta nữa kìa, ta đâm ra hoài nghi đủ thứ, thấy rằng sao cuộc đời, cuộc sống mình ngọt ngạt, lắm chuyện phải lo toan từ thân cho đến tâm. Thấy rằng, xã hội, thế giới ngoài kia sao bất an quá, đầy rẫy lọc lừa, tàn nhẫn và đáng sợ vô cùng. Ta lại

chúng kiến những già nua, cần cỗi, nhìn thấy những người thân yêu, bạn bè thân mến vĩnh viễn ra đi bởi bệnh tật, nạn tai....Lòng trần này cũng buồn vơi vợi, cũng cảm thấy bi thương không ít!

Nhưng có được phước duyên, hiểu được chút Đạo, để hiểu thấu hơn và ngộ ra rằng, điều làm cho bản thân an lành nhất, cho dù ở chùa hay ở chợ, không phải là có một cuộc sống quá giàu có hay có được địa vị cao nhất trên đỉnh danh vọng tiếng tăm....mà nó chỉ đơn thuần và hết sức đơn giản là làm sao mình và những người thân thương, bạn bè chung quanh luôn khỏe mạnh, luôn hài lòng với từng niềm vui nhỏ nhoi mỗi ngày. Tinh tấn sống tốt, làm tốt...chấp nhận và làm tình huống mình đang có yên tĩnh và tốt hơn từng ngày....Trời cao tự ắt có an bài.

Chấp nhận và sống với những hạnh phúc nhỏ nhoi là việc ta nên thực tập hằng ngày, như hạnh phúc là khi ta hoạn nạn, mà cảm thấy chung quanh ta chẳng riêng lẻ một mình; khi bế tắc hay gặp chuyện buồn đau, ta có bên cạnh những người thân, người bạn đã và đang kề vai sát cánh, sẻ chia, điều đơn giản là lắng nghe câu chuyện của ta, không cần nói gì, chỉ an nhiên bên nhau, có mặt cho nhau...nhiều khi qua đó nỗi buồn cũng sẽ tan chảy....

Tự mở rộng con tim để đón chào vũ trụ, xã hội bên ngoài, tự mở cửa sổ lòng mình mà nhìn ra ngoài, nhận diện những sai trái qua cái nhìn chánh niệm, làm tốt theo khuôn khổ lễ phép, hiểu được trời có nắng ấm và có cả gió mưa...nhưng những hàng cây bên đường, trong công viên vẫn rung rinh, vẫn xanh, vẫn vu vơ hát vui đến lạ và bầu trời vẫn luôn đẹp nhiệm màu.

Mà thiệt vậy, cuộc sống này lúc nào cũng rất dễ thương, dẫu cho lòng ta có trĩu nặng hay nhẹ nhàng trong sáng như ánh dương mỗi sáng. Cuộc sống vẫn luôn đẹp như một đóa hoa và đã là hoa thì hoa nào lại không đẹp nhỉ ? Được ngồi ngắm những nhánh hoa và dừng lại tại đây để thưởng thức thôi cũng phúc đức lắm rồi.

Kịp nhận ra mùa hạ đang có mặt, nắng đổi sang màu nhàn nhạt, không còn vàng như nắng Xuân, và đôi khi rất gắt vào giữa trưa. Ngồi dưới tàng cây lớn, lòng thấy nhẹ nhàng cuốn trôi theo gió, Cảm thấy như mình đang được bênh bồng theo những đám mây, cứ lơ lửng bay về góc vườn sau hè có bụi chuối nơi chái bếp với những lu, những khạp nước mưa được Ngoại lóng bằng phèn để dành nấu ăn, rồi lang thang dạo quanh những rạch, xẻo uốn éo đầy ắp hàng dừa xanh mát rượi. Đẹp làm sao!

Và những cái đẹp đó khó mà diễn tả bằng lời, chỉ biết khắc ghi trong lòng theo năm tháng, những gì tốt đẹp nhất trên đời là những chuyện đã qua đi, để khi ngồi yên nơi xứ lạ nhớ về, hồi ức vẫn lấp lánh, thân thương vô cùng. Trong lòng, ta đang thưởng thức một khúc du ca ngọt ngào khó tả! có cần gì phải vội vội vàng vàng nữa không ?

Ta chợt thấy ra, ta nên chăm sóc thân thể thêm để sức khỏe được ổn định, sự tàn hoại chậm đến để có thể sống trọn vẹn và thực hiện những ước mơ ngắn hạn, nho nhỏ trong đời sống hằng ngày, quẳng đi những lo lắng ngoài tầm tay, dành trọn vẹn giây phút này để hò hẹn với hôm nay vì thân tại thế gian, thân bất do kỷ, ta không tài nào thay đổi được. Nghĩ đến những khuôn mặt mến thương mà cũng thấy âm cả cõi lòng.

Thời gian sẽ nhanh như chớp mắt, hãy luôn bên nhau hết những tháng ngày còn có được.

Cám ơn Đời đã cho chúng ta gặp nhau, có với nhau những ngày tháng ngắn dài nhưng đầy kỷ niệm khó quên. Ta ngồi đây, gởi theo tiếng chim, làn gió hè mang những lời thân thương đến những người ta yêu mến, đến hàng xóm chung quanh qua nụ cười, qua câu chào tiếng hỏi...và nếu có thể, ta cũng sẽ tiếp tục có những cuộc hẹn, dù chỉ đơn thuần là có mặt và lắng nghe nhau thôi.

Và mặc cho thời gian trôi hoài không dứt...và tiếng róc rách đầu gành của dòng suối tâm linh.....

Hiên trúc, một buổi sáng đầu hạ tháng 7.2022

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 8000 TÁC PHẨM